

BOEKBESPREKING

Guía practica del buscador de setas

B. Juscafresca.

Eerste druk, Ediciones Cedel, Barcelona 1969

Dit handzame werkje van B. Juscafresca is duidelijk geschreven voor beginners, waardoor het weinig kan bijdragen tot de mycologische kennis van de gemiddelde nederlandse paddestoelenliefhebber. Toch is het lezen van dit boekje de moeite waard, omdat het ons een idee geeft omtrent de houding van de Spanjaard t.o.v. paddestoelen. In tegenstelling tot vergelijkbare nederlandse werkjes, is deze gids duidelijk bestemd voor mensen die paddestoelen zoeken om ze te eten.

De indeling is vrij traditioneel: inleiding, een zeer summiere beschrijving van de voornaamste families, praktische raadgevingen voor paddestoelenzoekers, hoe giftige van niet giftige soorten te onderscheiden, etc. In totaal worden 50 soorten besproken, met een verdeling in 40 eetbare en tien giftige paddestoelen. De afbeeldingen in het boekje zijn redelijk tot goed te noemen.

De auteur bespreekt uitvoerig de gevaren van allerlei mythen omtrent giftigheidskenmerken en zegt nadrukkelijk: "La mejor norma para evitar posibles accidentes es conocer la especie a ciencia cierta y, en caso de duda, abstenerse de comerlo". Zeer interessant zijn de appreciaties wat betreft eetbaarheid. Zo wordt *Lactarius deliciosus* "el rey de las setas" genoemd. In Catalonië zijn er zelfs fabrieken die deze melkzwam op grote schaal inblikken. Deze waardering is enigszins vreemd als men bedenkt dat elders in Europa *L. deliciosus* als eetbare paddestoel maar zeer middelmatig wordt bevonden. In Zwitserland, bijvoorbeeld, staan de bergbossen vol met deze soort, maar zij wordt praktisch niet gezocht. De praktische gerichtheid van het boekje wordt nog onderstreept door het feit dat twee hoofdstukjes zijn opgenomen over de bereiding van paddestoelenschotels. Ook conserveringsmethoden zijn niet vergeten.

Vermeldenswaard is nog dat van elk soort, behalve de botanische naam, ook de "denominaciones vulgares" in het Spaans, Catalaans en Baskisch zijn aangegeven. Dit lijkt de recensent bijzonder interessant voor filologisch aangelegde mycologen. Hoe verwarrend deze gewone namen kunnen zijn, blijkt uit het feit dat *Cantharellus cibarius* weleens betiteld wordt als "cuerno de la abundancia". Het nederlandse equivalent "hoorn des overvloeds" wordt ten onzent algemeen aanvaard als populaire naam voor *Craterellus cornucopioides*!

T. Stijve.

Westhoff Dr. V. en A.J. den Held- Plantengemeenschappen in Nederland.

Bibliotheek van de K.N.N.V. no. 16. Thieme en Cie. Zutphen - 1969. Prijs

f. 35. (Leden K.N.N.V. f. 28, --, giro 13028, Bur. K.N.N.V. Hoogwoud N.H.).

Sinds 1946, toen de laatste druk verscheen van het "Overzicht der Plantengemeenschappen in Nederland", is er wel veel veranderd. De kennis van de vegetatie in Nederland is toegenomen, vele opvattingen zijn gewijzigd enz.

Het nu voor ons liggende studieboek geeft een uitgebreid overzicht van 38

klassen, 54 orden en 85 verbonden, benevens een overzicht van de Epifyten gemeenschappen (door Dr. J. Barkman).

De mycoloog zal geïnteresseerd zijn in het voorkomen van bepaalde soorten fungi in bepaalde plantengemeenschappen. Helaas is hiervan nog niet erg veel bekend. Slechts in enkele gevallen worden enkele paddestoelennamen vermeld, bijv. in orde 29b, de hoogveenmosorde, als kentaxa gelden *Omphalina sphagneti* en *philonotus* en *Galerina tibiicystis* en als differentiërende taxa t.o.v. de Dopheide orde *Lyophyllum palustre*, *Galerina palustris* (m.z. *paludosa*) en *Gal. calyptrata*.

Voor het Helm-verbond geldt *Phallus iosmos* als kentaxon. Bij de mossen-gemeenschappen, als onderdeel van de Epifytengemeenschappen, worden in het geheel geen paddestoelen vermeld, terwijl men toch op bemoste bomen o.a. diverse soorten *Mycena*'s kan vinden. Wie het boek zo eens doorbladert, moet wel tot de conclusie komen, dat men voor de verdere studie der plantengemeenschappen zeer veel nut zal kunnen hebben van Myco-sociologisch onderzoek. Omgekeerd zullen de mycologen zeer veel profijt van dit boek kunnen hebben; door zich in te werken in deze materie kan men zich steeds realiseren in welke plantengemeenschap bepaalde paddestoelen voorkomen. Het is geen gemakkelijk boek, de schrijvers waarschuwen daar in het Voorwoord al tegen, maar wel rechtgeaard mycoloog gaat daar voor opzij! Rode *Russula*'s, vale *Hebeloma*'s, bruine *Cortinariussen* zijn ook niet voor de poes.

Van harte aanbevolen.

P.B.J.

Henderson, D.M., P.D. Orton and. R. Watling- British Fungus Flora.

Agarics and Boleti: Introduction. Royal Botanic Garden, Edinburgh, 1969.

Prijs 12 Shilling.

Dit is de eerste aflevering van een nieuwe Engelse Flora der Agaricales. Deze "Introduction" geeft, na een voorwoord, wenken voor het verzamelen en onderzoeken van paddestoelen, een lijst van chemicaliën, een systematische lijst der families en geslachten. Daarna volgen twee sleutels tot de families, een natuurlijke en een "kunstmatige" en dan een sleutel tot de geslachten, die zeer uitgebreid is (22 pag.) Deze sleutel (van de hand van Orton), leidt in sommige gevallen al tot de soort. Na een lijst van boeken en artikelen, waarnaar in de Flora zal worden verwezen, volgt nog een handige "Glossary" waarin de mycologische termen worden verduidelijkt. Bij deze eerste aflevering is ook een kleurenkaart gevoegd (apart verkrijgbaar voor 5 sh. 4 d).

De systematische indeling wijkt hier en daar nogal wat af van de New Check List of British Agarics and Boleti (1960), Moser 3e druk (1967) en Singer The Agaricales (1962). Hierover zullen de grootmeesters der mycologie het voorlopig nog wel niet eens worden. Ons amateurs past het slechts om daarover in stilte te wenen!

De waarde der drie sleutels kan men pas in de praktijk leren kennen, de eerste indruk is een gunstige. De kleurenkaart vind ik het minst geslaagd. Deze wijkt nogal wat af van bijv. de Code des Couleurs van Ségui, die in de Flora van Kühner en Romagnesi veel wordt aangehaald.

In hun voorwoord vermelden de schrijvers, dat ong.. 2000 soorten zullen worden behandeld, we zien met spanning uit naar de volgende afleveringen.

P.B.J.